

(projekt)

**UCHWAŁA NR XVI../2012
RADY MIEJSKIEJ W SKÓRCZU
z dnia 26 kwietnia 2012 r.**

**w sprawie przyznania honorowego tytułu
„Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz”.**

Na podstawie art.18 ust.1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. Nr 142, poz. 1591 z 2001 r. z późn. zm.) oraz § 1, ust. 6 Statutu Miasta Skórcz zatwierdzonego uchwałą Nr XVIII/104/2008 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 10 lipca 2008 r. uchwała się co następuje:

§ 1. W uznaniu zasług w dziedzinie rozwoju oświaty i kultury, nadaje się pośmiertnie tytuł „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” Pani Marii Romanowskiej.

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w sposób zwyczajowo przyjęty.

Uzasadnienie

Do Komisji Społecznej Rady Miejskiej w Skórczu wpłynął wniosek Burmistrza Miasta Skórcz o pośmiertne przyznanie tytułu „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” Pani Marii Romanowskiej. Instytucja zgłaszająca kandydaturę motywuje następująco:

Maria Romanowska urodziła się 4 VI 1918 w Saratowie nad Wołgą w rodzinie o głębokich tradycjach patriotycznych. Po ukończeniu liceum uczęszczała na Uniwersytet Wileński im. Stefana Batorego. W latach 1936-39 studiowała na wydziale matematyczno-przyrodniczym. W wyniku powojennej repatriacji, trafiła do Pluskowęż, w pobliżu Chełmży. Potem przeniosła się do Chocieczy koło Poznania, a po krótkim czasie do Tczewa. W tym czasie ukończyła wyższe studia rolnicze w Poznaniu. Do Skórcza przybyła w 1953r. W tutejszym Technikum Rachunkowości Rolnej nauczała głównie przedmiotów rolniczych. Z tą szkołą związała się na ponad 20 lat. Likwidacja szkoły średniej w 1961 roku była dla niej dużym ciosem. Zdawała sobie sprawę, że jej powinnością było bronienie spraw młodzieży. Z chwilą objęcia funkcji dyrektora w 1963 roku rozpoczęła starania o reaktywowanie szkoły średniej. W tym okresie wiele czasu i serca poświęcała pracy z młodzieżą. Zainteresowała się w szczególności folklorem kociewskim. Propagowała go poprzez różne formy teatralne. Można o niej powiedzieć: „Z wykształcenia rolnik, z zamiłowania wielki humanista”. Dbała o rozwój intelektualny i duchowy przeznaczonej jej opiece młodzieży. Mimo trudnych warunków lokalnych starała się, aby internat był drugim domem dla wychowanków. Taką troskę i poczucie odpowiedzialności wyniosła z rodzinnego domu, który zawsze wspominała z wielkim sentymentem i rozrzewnieniem. Dzięki staraniom pani Marii Romanowskiej i Włodzimierza Mykietyna podjęto decyzję o powiększeniu szkoły i budowie nowego internatu. Reaktywowanie Technikum w 1970 roku stanowiło milowy krok w rozwoju oświaty rolniczej na terenie woj. Gdańskiego. Kierowana przez nią szkoła plasowała się wysoko w rankingu szkół rolniczych. Była to jedyna szkoła rachunkowości rolniej w województwie gdańskim. W 1974r. odbyła się wspólna uroczystość wręczenia sztandaru szkole a pani dyrektor podjęła decyzję o przejściu na emeryturę. W 1993-1999 współpracowała z „Gazetą Kociewską”. Zamieściła w niej cykl wspomnień zatytułowany „Córka Romany”. Tworzyła pod pseudonimem Honorata. Angażowała się w prace społeczne na terenie Skórcza i powiatu, za co wyróżniono ją licznymi nagrodami i odznaczeniami. Zmarła 21 maja 1999 roku. Została pochowana na cmentarzu w Skórczu.

W związku z § 4 Regulaminu przyznawania tytułu „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz” i „Zasłużony dla Miasta Skórcz” stanowiącego załącznik nr 4 do Statutu Miasta Skórcz zatwierdzonego uchwałą Nr XVIII/104/2008 Rady Miejskiej w Skórczu z dnia 10 lipca 2008 roku Komisja Społeczna przedkłada Radzie Miejskiej w Skórczu kandydaturę Pani Marii Romanowskiej do przyznania honorowego tytułu „Zasłużony Obywatel Miasta Skórcz”.

Wiceprzewodnicząca

Komisji Społecznej

Barbara Bukowska

